

0206. Dagbog fra Sejner`s tur til Middelhavet 2006.

Uge 22+23+24 – 29. maj til 18 juni
Fra Ikaria til Meganisi i Grækenland.

Mandag 29.05.06

Afg. Ikaria 02.00 – ank. Mykonos by 09.15 – Trip 56 sm - Flot stille vejr

Vi får et par timers søvn, indtil vi takket være Pouli atter går ud i den mørke, men nu næsten vindstille nat. Pouli tager første vagt, dvs. jeg får lov at sove lige til kl. 06.30. Han har nok ment, jeg trængte til min skønhedssøvn!! Så lægger han sig og får et par timer, indtil vi nærmer os havnen. Desværre så vi hverken solen gå op eller ned, da det foregik bag de høje bjerge på Ikaria. Det sker jo ellers ikke så tit, at vi er oppe på det tidspunkt. Men det er i hvert fald en smuk morgen med havblik. Vi klemmer os ind langs skibs i en "marina" lige nord for byen. På den modsatte side adskilt af et stykke indhegnet jord og en bred asfaltvej lægger færgerne og de store krydstogtskibe til. Passagererne bliver så transporteret ind til byen i busser. Lige nu ligger der tre af dem, men de er tilpas langt væk, så det generer ikke stilheden. Det er et lidt pudsigt sted, men det er meget rart at høre hanegal i stedet for bylarm. Efter et par timers søvn cykler vi ind for at kigge på en af Grækenlands mest fotograferede byer og den er virkelig meget fotogen. Vi er tilbage i Kykladerne med de hvidkalkede huse og som regel blåmalet træværk. Gaderne er smalle og snoede og mange steder klatrer bourgainvilleaen med sine fantastiske flotte røde og violette blomster. Her er utrolig smukt og med tre krydstogtskibe i havnen utrolig mange mennesker. Byen har i mange år haft en pelikan som maskot, Petro. Den oprindelige blev 29 år og står nu udstoppet på museet. Nu har de ikke bare én, men tre pelikaner og de skal godt nok finde sig i meget, mens årets billede bliver taget.

Tirsdag 30.05.06 Mykonos

Ifølge vores guide kommer Kykladerne af ordet "kyklos", der betyder cirkel og øgruppen omringer den hellige ø Delos, som faktisk er grunden til, at vi er her. Den lille og nu ubeboede ø var faktisk et religiøst centrum og en stor handelsby i det 3. og 2. årh. f.Kr. med et anslået indbyggertal på 25.000. Det er meget svært at forestille sig, når man står her mellem alle de gamle sten, der ved første øjekast bare ligner alle mulige andre gamle sten, vi har mødt på vores vej. Har de smidt en bombe eller hva? Lettere nedslået vader vi igennem de første mange sten og søjler, mens vi med vores fantasi kæmper for at få det her til at ligne en by. Længere oppe på øen begynder der dog at tegne sig et billede af et sted, hvor folk har levet. Der er gader og ruiner og enkelte steder sågar mosaikgulve. Begejstringen sniger sig alligevel ind på os og den udleverede oversigt bliver studeret nøjere. Hvor er vi henne og hvad er det så for et hus? På øen er der også et museum, som udstiller nogle af de fundne genstande og statuer og som vidner om, at der har levet et meget rigt samfund på denne lille klippeø. Utroligt!! Vi tager turbåden tilbage til nutiden og tilbringer et par timer i dette postkort af en by. Desværre er der ikke mere batteri på vores kamera, så vi må lagre det på anden vis.

Onsdag 31.05 .06 Mykonos

Vi ligger egentlig meget godt her, så vi tager lige en dag mere. I går var vi jo frygtelig kulturelle, så vi tager en dag ombord, hvor vi ordner forskellige småting. Vi får fornemt besøg af en fuldt uniformeret kaptajn fra en af de store krydstogtskibe. Han er svensker og har lige et par spørgsmål ang. udskiftning af teakdæk. Han har en sejlbåd liggende på Korfu.

Torsdag 01.06.06

Afg. Mykonos kl.10.15 – ank. Tinos kl. 12.45 – Trip 19 sm – Fint vejr

Planen er faktisk at gå til Syros, men halvvejs får vi via VHF radioen kontakt til ”Thistle” med Ed og Kathy ombord. De lå også i Netsel Marina og vi har været en del sammen i løbet af vinteren. De har begge arbejdet indenfor Royal Airforce og de har faktisk boet to år i Kbh., hvor Kathy var ansat på den amerikanske ambassade. Hun gik på pension i 2000 og så købte de en båd magen til vores og har sejlet rundt i Middelhavet lige siden. De fik bl.a. lagt nyt teakdæk på denne vinter og har knoklet med at sætte den i stand.

Lige nu er de på vej mod Tinos, som vi er ved at passere og går derefter nordpå. Da det er vores sidste chance for at ses denne sommer, svinger vi derfor ”Sejner” rundt og går mod Tinos i stedet.

Havnemesteren tager imod os og vi får ham til at holde pladsen ved siden af os åben til ”Thistle”. Vi når lige at blive tilsluttet el og få spulet båden, inden de glider ind i havnen. Resten af eftermiddagen hænger vi på en af havnens caféer, hvor snakken går lystigt.

Tinos siges at være det græske svar på byen Lourdes i Frankrig. I 1823 fandt en nonne et helbredende ikon med ærkeenglen Gabriel og lige siden har grækerne valfartet til øen og kirken ”Panagia Evangelistria”, som (selvfølgelig) ligger øverst i byen. Mange af pilgrimmene kravler de 7-800 m hele vejen op til kirken og flere steder sælger de meterlange vokslys, som de også slæber med op ad bakken. Selv om ruten nu er tæppebelagt, skal man godt nok være stærk i troen for at begive sig ud på sådan en tur!! Kathy og jeg får øje på en ”kravler” og går op til kirken for at betragte dette fænomen på lidt tættere hold. Det er en ældre kvinde med små puder bundet på knæ og hænder. Hun bliver fulgt på vej af sin mand formodentlig, som forsyner hende med vand. Ja undskyld mig, men det er da vanvittigt!!

Fredag 02.06.06 Tinos

Vi bliver enige om at leje en lille forårsgrøn bil, som det endnu engang lykkes Pouli at få ned i en leje på 35 EUR.. Den lille by har mange små og ensrettede gader og mange af skiltene står kun på græsk, så den første time bruger vi på overhovedet at finde ud. Tinos viser sig at være en smuk ø og dejlig fredelig. Kathy og jeg er på jagt efter dueslag. Ifølge guiden skulle der være et stort antal middelalderlige dueslag udsmykket med oramenter og de skulle oven i købet være særlig fine her på Tinos. Efter at have set nogle enkelte på afstand i landskabet, dukker der pludselig et skilt op, som ligefrem angiver, at vi nu befinder os i dueslags-området. Ed og Pouli er lige midt i en interessant diskussion, så dem får jeg først lokket med senere. Vi befinder os nemlig i en lille

idyllisk landsby med smalle gyder og buegange. Her er så stille, at man ville kunne høre en knapnål falde til jorden. På den anden side og ned ad nogle trapper ligger dueslagene spredt i et frodigt område og de er stadig beboet af især hvide duer. Det er en gammel veneziansk tradition, hvor hver husejer byggede et duetårn som et statussymbol.

Frokosten spiser vi i den lille fiskerhavn Pànormos på den nordlige del af øen og resten af eftermiddagen slapper vi af i endnu en lille idyllisk landsby, Kardiani, der ligesom er bygget på en bjerghylde. Det er alle bilfrie byer, gaderne er simpelthen for smalle.

Lørdag 03.06.06

Afg. Tinos 11.45 – ank. Syros 13.45 – Trip 12,5 sm -Fint vejr

Vi vil videre til Syros og da havnen er rimelig urolig at ligge i, vil "Thistle" også fortsætte. Først skal Kathy og jeg dog lige op og se kirken. Vores mænd væbner sig i mellemtiden med tålmodighed og en pibe tobak. Flere "kravlere" er på vej op, de kravler endda op ad trapperne og en enkel fortsætter mellem folks ben helt ind i kirken, hvor der er messe. Derfor får vi ikke set så meget af selve kirken og foran ikonen står folk simpelthen i kø. Men i en anden bygning overværer vi den del af en barnedåb, hvor barnet bliver afklædt og dypet i vand. De nøjes skam ikke bare med et par dråber på hovedet!! På

nedturen tager vi parallelgaden, som er fyldt med boder og butikker, der sælger alt mulig religiøst tingeltangel, ikoner og alm. souvenir.

Inden vi forlader Tinos vil vi varmt anbefale den og især om foråret. Men det gælder jo hele det græske øhav. Der er mange græske turister, men den virker stadig autentisk.

Knusetur og farvel til Ed og Kathy. På Syros lægger vi os langs kibs langs den østlige kaj, så vi ikke ligger klods op ad alle caféerne. Der er godt nok ikke vand og el, men det må vi jo så leve med. Foran os ligger en stor Nordhavn, "Strickly for fun" - en motorbåd, som også har ligget i Netsel i vinter. Jeg har kun snakket kort med ejeren Scott, da de har været hjemme i USA. Men han er en meget sjov fætter og han underholder os med historier fra årets Emyr Rally. Det er vist meget godt, at vi ikke deltog alligevel.

Søndag 04.06.06 – 10.06.06 Syros

Det er vores plan at blive på Syros en uges tid og lakere, hvis forholdene er til det. Men det viser sig hurtigt, at vi har helt andre og mere påtrængende behov. De første par dage slapper vi bare totalt af ved at læse og lave ingenting. Vi er mætte af indtryk og det bliver kun til et par småture rundt i byen. Syros er et færgeknudepunkt og de sejler døgnet rundt. Men det er ikke turister, de spytter ud, dels er det for tidlig på sæsonen og dels har masseturismen af en eller anden grund ikke fundet vej til øen endnu. Vi møder dog alligevel et par danskere, Søs og Erik, som forærer os et Søndags BT og en pose saltlakrids, uhm – vi kvitterer med en kop kaffe og en god cognac.

Byen er som så mange andre bygget op omkring havnen. Desuden fortsætter den op ad to bjerge og med en kirke placeret på hver top. Pouli har selvfølgelig for længst regnet ud, at det er kirkernes høje placering, som, som holder de ældre i live hernede. Nu er det, ifølge vores nyerhvervede Søndags BT, også videnskabeligt bevist. Mennesker, som jævnligt går på trapper har lavere dødelighed, da det forbedrer deres kondition og kolesteroltal, samt mindsker risikoen for knogleskørhed. Tænk lige på det næste gang, du vælger elevatoren!! Da vi pruster, stønner og sveder os op ad trappen til nr.2 bjergtop (ja, vi kan jo lige så godt få det overstået), kommer en smilende morlille forbi og siger et eller andet på græsk. Det eneste vi forstår, er ordet gymnastik – jo tak, min krop hat sagt fra. Pouli's kondition er mærkværdigvis bedre end min – gad vide om han smugtræner?

I kirken møder vi én af kirketjenerne formodentlig. En ældre vejrbitd mand med et vildt gråt skæg og iklædt en lang gråsort "frakke". Han taler udmærket engelsk og vi får en snak om manglen på penge til istandsættelse af kirken og det specielle ved denne ø, idet 1/3 af befolkningen er katolikker og resten er græsk ortodoks. På Tinos findes et lignende katolsk mindretal. Vores samtale får ham helt til at glemme at hive i klokkerne, så de ringer altså lidt forsinket denne dag.

Vi får lidt mere at vide om øen, da Jan og Anna en dag kommer forbi. Jan er fra Kbh., men bor nu på øen sammen med Anna og Mikkel på 5 mdr. De vil åbne en restaurant og har fået lokaler i en lukket fiskeforretning. Anna har tidligere haft et sted sammen med sin mor. Jan kommer forbi igen senere og kører Pouli og vores ene cykel op til en cykelforretning. Der er sprunget tre eger og vi har endda lige fået nye på i Tyrkiet. Desværre kan han ikke lave den – det er ikke cykler, der er mest af her i byen.

Energien vender efterhånden tilbage og vi får sat solnet for vinduerne i styrehuset og gardiner op i salonen. Vi fik begge dele syet i Tyrkiet. Ugen før vi forlod Marmaris fandt vi en "gardin-syer", som var både dygtig og billig. I modsætning til andre steder forstod han lige nøjagtig, hvordan vi ville have det og så kunne han sy lige. Den dag vi beslutter os for at lakere, bliver vi bedt om at flytte os for anden gang i

denne uge, da der kommer et stort kystvagt skib ind. Da vi i forvejen ligger meget uroligt på grund af færgerne, faktisk trækker det så meget i vores fortøjninger, at det ene klys er brækket løs, beslutter vi at lægge os ud i marinaen, som ligger ved indsejlingen til havnen og udenfor byen. Det er endnu en EU finansieret marina, som "bare" mangler tilkobling af el og vand. Der ligger et par andre både, men der er ikke så hyggeligt og da vi ikke længere ligger i læ af byen, blæser det en halv pelikan. Det er tiden at komme videre, nu venter vi bare på godt vejr!!

Søndag 11.06.06

Afg. Syros 05.40 – ank. Athen 15.30 (Kalamaki Marina 17.00) – Trip 85 sm fint vejr.

En underlig lyd bryder stilheden, før det endnu er blevet lyst. Der bliver famlet efter mobilen og slukket for alarmerne. Det er næsten vindstille og vi beslutter at gå direkte til Athen, mens vejret er godt. Efterhånden som vi nærmer os storbyen kommer der flere store skibe og færger, så der skal holdes godt udkig. Der flyder også mange underlige ting i vandet, bl.a. kommer der en lænestol forbi! En time efter at vi er ankommet til Athen leder vi stadig efter en havneplads. I de første fire marinaer bliver vi afvist, selv om vi kan se, at de har masser af plads. De spørger efter, om vi har reserveret og da vi nævner alle de ledige pladser, påstår de, at de vil være fyldt op, inden aftenen er omme, da folk vender hjem fra pinseturen?! Pouli's blodtryk stiger langsomt og da de i den sidste marina oven i købet nægter os bare at fylde vand på båden, er han tæt på kogepunktet. Aldrig har vi følt os så dårligt behandlet og så lidt velkommen og det får de sandelig også at vide!! For at slippe af med os bliver vi på et tidspunkt truet med havnepolitiet, men det falder helt til jorden, da Pouli synes, at det er da en rigtig god ide. Da vi når til Kalamaki Marina, som ligger i udkanten af Athen, glider vi lige så ubemærket ind og finder en plads. Jeg har det lidt skidt med ikke at gå på kontoret, men omvendt kan vi måske få en enkelt nat, hvis vi venter.....

Mandag 12.06.06 Athen

Tidlig om morgenen kommer der regn, resten af dagen er det bare overskyet. Det er den første regn i flere måneder. Det bliver middag, før kontoret finder os. Hun er sød nok, men vi bliver bedt om at flytte, da vi ligger på en anden mands plads. På hendes anbefaling spørger vi en af charterbådsfirmaerne, om de kan undvære en plads. Vi får lov at ligge der højst tre dage og det er ok. Sidst på eftermiddagen bestiller vi diesel hos den nærliggende Shell og tager så sporvognen ind til centrum. Vi ser Akropolis på afstand og ender oppe ved Parlamentet, hvor vagterne står i deres noget specielle dragter. Derefter en tur ned ad "Strøget", men det er 2. pinsedag og mange af butikkerne er lukket. Efter et dyrt cafebesøg tager vi tilbage til marinaen, hvor en af havnens restauranter underholder til langt ud på natten med et el. andet frygtelig græsk musik.

Tirsdag 13.06.06 Athen

Den lille dieselvogn eller rettere dens chauffør vækker os ved 9-tiden. Da han ikke tager mod kort, må Pouli køre med op til tankstationen for at betale.

Endnu en overskyet dag, hvilket er passende for vores tur til Piræus, som er færgehavnen i Athen. Her ligger også alverdens bådudstørsforretninger og værksteder. Vi skal på jagt efter en regulator til vores generator. Mange gader og forretninger senere er ømme fødder det eneste, vi har opnået. Vi gik også langs kysten fra sporvognens endestation ved det Olympiske stadion og ned til havnen. Vi tager sporvognen ind mod byen, hvor vi i går bemærkede flere steder, hvor vi muligvis kan købe de manglende eger til vores cykel. Vi har heldet med os det første sted, som godt nok mest handler med motorcykler. Men indehaveren har kørt cykelløb og har tidligere lavet cykler. Han ved lige nøjagtig, hvor på lageret, han har dem og han har også værktøjet til at skære gevind. Det har han ikke benyttet i 27 år. Han er helt stolt over at kunne hjælpe os og vi får ti tilpassede eger for 1 Eur!!

Vi er ret sikre på, at vi ikke kan købe dem andre steder og så er det jo rart at have et par stykker i reserve.

Onsdag 14.06.06

Afg. Athen (Kalamaki Marina) 07.00 – Korinther kanalen - ank. Trizonia 19.45

86 sm vindstille, bortset fra de sidste to timer hvor det blæser op til 16 m/sek fra W lige imod.

Vejrmeldingen siger ingen vind og vi har egentlig ikke behov for at se mere af Athen i denne omgang. Vandet er spejlblankt og lige før middag når vi Korinther Kanalen. Vi må vente lidt over en time på at komme igennem og imens bliver vi fotograferet både forfra og bagfra af en flok amerikanske turister, som skal igennem med en turbåd. Turen igennem er næsten lige så stor en oplevelse som sidst, men så er prisen også steget ca. 10 %. Det føles lidt vemodigt at sejle mod vest. Men så vidt jeg umiddelbart kan regne ud, har vi været på 27 øer og det er da ganske godt klaret!! Det er jo fedt, at der er så mange, at man bare kan vælge og vrage.

På den anden side af kanalen er vandet også spejlblankt og lige pludselig får Pouli øje på dem – store flokke af delfiner, som kommer lige imod os. Der må være hundrede af dem. De kommer hen til båden i hold på 5-10 stykker og leger med et stykke foran stævnen. Det er et fantastisk syn og denne gang er det os, der tager masser af billeder.

Vi har nu sejlet uden vind i 12 timer, hvilket er en fornøjelse efter at have haft masser af vind og lige imod, siden vi forlod Tyrkiet. Pouli når lige at lade en bemærkning falde om, at han egentlig ikke er ked af, at have forladt det blæsende ægæiske hav, da en let brise får os til at begynde at trække indendørs. I løbet af et kort øjeblik bliver vi ramt af en NV – lig vind på op til 15m/sek. De næste to timer banker vi gennem bølgerne, mens vinduesviskerne sørger for lidt udsyn. Et så hurtigt skift har vi ikke oplevet siden vi rundede hælen i Italien. Endelig kommer vi i læ af den lille ø Trizonia, som vi også besøgte sidste år. Der ligger en anden dansk båd og senere kigger de forbi til en lille godnat ting. Det er Kirsten og Bjarne på "S/Y Liberty" og de er på vej til Athen.

Torsdag 15.06.06 Trizonia

Det blæser fortsat meget og denne gang heldigvis, for så har vi en god undskyldning for at blive liggende på denne lille oase af en ø. Kirsten og Bjarne mangler et elektronisk kort over Grækenland, så de køber vores memory stick til kortplotteren. Og så giver de dejlig frokost, som Kirsten tryller frem på et øjeblik. Der er kun den lille by, vi ligger i, så der er absolut intet, der lokker. Vi kan bare slappe af og det gør vi så – på hver sin måde. Pouli smider sig med en god bog og jeg går en tur rundt på øen, hvor det eneste, jeg møder, er en skildpadde og masser af græshopper, cikader og guldsmede. Om aftenen spiser vi på Lizzies Yachtclub sammen med Bjarne og Kirsten. Lizzi er englænder og hun laver de mest lækre svinekoteletter. Hendes restaurant ligger med en flot udsigt over den lille bugt og de høje bjerge på fastlandet.

Fredag 16.06.06 Trizonia

Vi bliver nødt til at blive en dag mere – vi nyder bare freden så meget og det blæser vist også stadig lidt?! Pouli mener nu, at han også trænger til lidt motion (!!), men lige som vi skal til at gå, opdager vi, at ”Strickly for fun” netop er kommet ind i havnen. Vores aftalte korte visit bliver til et par timer. Efter gåturen smider vi os på en af cafeerne på det lille torv og her møder vi en hollandsk kvinde, som Pouli har lavet en halv aftale med i går. Der ligger nemlig et meget specielt skib i havnen, som vi begge gerne vil se indvendigt. Det er pakket helt ind for at beskytte lakken., som et kunstværk før afsløringen. Historien er kort fortalt, at det hollandske par sejler rundt i en gammel slæbebåd som et slags følgeskib til det skib, vi gerne vil se. Tidligere havde de en gammel minestryger. Vi får en rundvisning både på slæbebåden ”Shadow” og det andet skib ”Frya”, som er et ombygget tysk marineskib. Det er utrolig flot istandsat, meget klassisk og herskabeligt. En ven til det hollandske par har brugt 5 år på at finde de rigtige ting, bl.a. er dele af søgelænderet og de store klamper lavet af bronze og fundet på gamle tyske minestrygere. Det var kram, de lavede dengang. Da vi lagde mærke til skibet i går, havde vi overhovedet ikke forstillet os, hvilken spændende historie eller sammenhæng, der lå bag.

Lørdag 17.06.06

Afg. Trizonia 06.00 – ank. Meganisi (Port Spiglia) 17.15 –

Trip 80 sm – Fint vejr dog nogen vind imod sidst på dagen.

Hollænderne har tilbragt halvandet år på Trizonia og de fortalte, at det næsten altid blæser på og omkring denne ø. Så hvis man venter på, at vinden skal lægge sig, kan man vente længe. Men denne smukke morgen, hvor myggene vækker os ved 6-tiden, er det total vindstille. Vi forlader øen mellem alle de små fiskerjoller, som enten ligger enkeltvis eller i små grupper. Kursen bliver sat mod endnu en lille ø, som vi også besøgte sidste år, Meganisi, som ligger SV for Levkas. Det meste af turen har vi havet for os selv, men da vi nærmer os det Ioniske havs centrum for chartebåde, er der masser af hvide sejl. Der er heldigvis stadig plads ved den kaj, som "Taverna Spiglia" står for og som sidst står den ene af ejerne og hjælper os med fortøjningen. Til gengæld spiser vi så hos dem om aftenen og får den mest lækre sværdfiskefilet. I øvrigt – hvis vi er så heldige at få en sværdfisk på krogen, vil han gerne købe den af os. Det er jo altid rart, at vide, hvor man kan afsætte den. Så måske det er tiden, at vi får afprøvet det store fiskehjul, som Pouli købte second-hand her i vinter.

Nåh ja, vi er også i vandet for første gang i år og det er herligt, skal vi lige hilse og sige.

Søndag 18.06.06 Meganisi

Her er ingen vind overhovedet, så for at få lidt skygge, sætter vi solsejlet op på agterdækket. Det har faktisk ikke været nødvendigt før nu og desuden har det blæst for meget. Pouli er i gang med endnu en bog og dermed tabt for omverdenen. Jeg trænger til lidt sol på dellerne, men jeg kan jo ligeså godt være lidt aktiv samtidig og går derfor i gang med at polere vores stål, som efterhånden har en del rustpletter. Der er en livlig trafik af både ud og ind af bugten, så der er masser og kigge på og dagen går hurtigt. Varmen får os i baljen op til flere gange. Vi kunne godt tænke os at cykle om til den næste bugt, men må opgive det, da vi ikke kan få pumpet luft i det reparerede dæk. I stedet går Pouli i gang med en rengøring af vinduerne i styrehuset, så vi kan få sat vores solnet op igen. Rimelig aktive, ikke – på trods af varmen.

